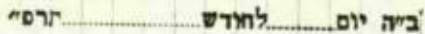

Rabin I. M. KAGAN

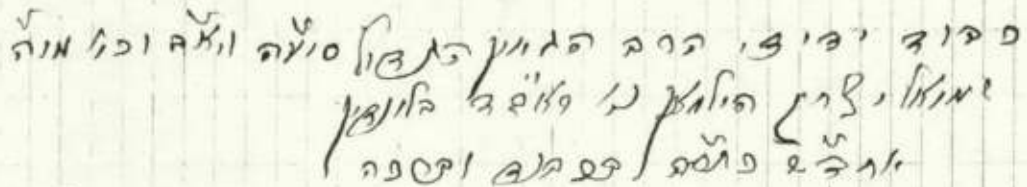
RADUN, z. Wileńska.

ישראל מאיר הכהן
מח"ס

חפץ חיים ו. משנה ברורה.

ר א ד י ן , פ ל ך וו י ל נ א .

[illegible]

מכתב בקשה

מבעל ה"חפץ-חיים" שריט"א

למנהיגי עדה וליתר יראי ד' הנמצאים בכל עיר ועיר.

אם כי אין דרכי מעולם להתייב על מרומי קרת להיות מורה הדרך לשער בת רבים, אבל בראותי את התבערה הגדולה שכל הבירה כולה כוערת כאש נורא, ורבים מאנשי הבירה עומדים מרחוק וצועקים וי, וי, מה יהיה אחריתנו ומה יהיה מטפנו, אמרתי להם לא בצעקה תכבו את הדליקה, בעת כזאת על החלש לאמר נבור אני, וכ"א צריך להתחזק ביתר כחותיו החלושים להביא מים לכבות את התבערה, ולא יביט בעת הזאת על לעג השאננים שיגידו שאין זה לפי כבודו להיות שואב מים וכד"ג שאר פרטי עצות, שזהו מדרך הכסילים להביט או על כבוד, כן הדבר בעינינו כשנתכונן על המראה הגדול הזה שהוצהר הדליק כל הבירה ורצתה לכבותה, שהלהב הנורא אחז בעמודי התוך אשר הבירה נשענת עליהם. ואבאר הרברים שמראש היה פיתוי היצר לשנות מנהגי ישראל כמו המלכודים וכדומה, ואח"כ בלאוין שבחמורה כמו נילוח הזקן וכדומה, ועתה התחיל להתחזק בעון חלול שבת החמור ובעון עריות של טבילת נדה, ועל עריות דין התורה שאפילו אם כופין אותו לעבור צריך ליהרג ולא לעבור כידוע, ואפילו האנשים שבמצמם אינם מחללים את השבת, הוצהר מסתם להסיר את בניהם בקטנות מדרך התורה ולמסרם לגימיונות וכדומה, ולבר שהפקר אצלם תיכף חילול שבת, עוד כודאי כשיגדלו יהיה כל מצות התורה הפקר בעיניהם. וכבר יש לפנינו בעיה תמונה מאלה הגדולים שכבר נמרו הגימיונות, כמה פ"צ מהם ישמרו את הדת? והנה האנשים השרידים מביטים על הלהב הנורא שהכניס הוצהר בהבירה, ונאנחים ונאנקים ע"ז, וצועקים וי וי מה יהיה אחריתנו ומה יהיה מבנינו, כשאנו עוד בחיים מתכיישים הבנים לסיר מדרכינו לגמרי, וגם הם צריכים לנו למזון וכסות, אבל אין אדם יכול לכלוא הרוח אשר בתוכו וישארו אח"כ הבנים לבדם, ויעשו מה שלבם חפץ לעבור על החמורה שבחמורות, אבל מה תועלת מהאנחה והצעקה וכי בזה יכבה הדליקה, אלא כל אחד ואחד שלבו כואב לחילול שמי י"ת ולקיום עם ישראל מחויב לעשות כל מה שבכוחו למען כבודו י"ת אשר לתכלית זה באנו לעולם, כמו דכתיב כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וגו', ועל עת כזאת אמר הכתוב עת לעשות לד' וגו' לעשות דייק, וכל איש גדול וקטן אשר בכחו לעשות לכבוד מלכו של עולם לכבות מעט מן התבערה ולהציל מה שיציל מאוצר מלכו של עולם היינו רתו ונפש עם סגולתו מחויב הוא לעשות בשארית כחו, וראשון לכל הוא הופעת אור התורה כל אחד ואחד במקומו עד שירו מנעת, שע"י התרשלות בלמוד התורה באה כל המכשלה הגדולה, שכל גופי תורה נחרסין. כמבואר בספרי על פסוק וסרתם ועבדתם וגו' כיון שאדם סר מן התורה הולך ומתדבק לע"ז [והיינו שסר לגמרי ממנה], ובעיה אני רואין זאת בעינינו כהיום, וכן להיפך, אם נזכה להשיב העם מעט לתורת ד' בהכרח תמשך לבבן של ישראל לאביהן שבשמים. וכבר מבואר בדברי הנביא על מה אברה הארץ, ויאמר ד' על עובדי את תורתי, ופרשו חז"ל שאמר הקב"ה הלואי אותי עזבו ותורתי שמרו שהמאור שבה מחוירן למוטב, וכן אני רואין היום בעינינו שאף אנשים מבחורי ישראל מכתות שהיו הדת הפקר אצלם באופן נורא, ע"י קרבתם לתורה בהשתדלות אנשי מעלה שעשו להם חבורות לזה, נהפכו לאנשים אחרים, שאור התורה הופיע בכתי נפשם וחיו—ע"כ זאת הוא ראש וראשון שמחויב כ"א מישראל לדאוג בעירו להשתדל בכל נפשו להופיע אור התורה בעירו הן לגדולים והן לקטנים, וכ"א מראשי ישראל עליו לראות בכל כחו לייסד בעירו חברה ש"ס משניות ע"ן יעקב וכיו"ב, וכן להשתדל לקנות נפשות בחורי ישראל ע"י התיסודות חבורות מיוחדות צבורות, ועליו לבקש אנשים בקיאים שיהיו לו לעזר ע"ז אם יכבד לו בעצמו ובוה תלוי כל יסוד הדת, וב"ה ראינו בעין כי מי ששם לבו לזה, ד' הוא בעזרו, ואין לשער זכות הגדול אשר בזה, וע"ז נאמר לוקח נפשות חכם, ואם ח"ו נתרשל מזה, מי יודע אם לא נה"י נתבעים על נפשות האלה שיאבדו באין תומך וסיעד—ולו אף אם היו עוברים על עבירות כמו נילוח זקן ג"כ הוא פריקת עול אם נעשה הפקר אבל בהתרחק מן התורה באים גם עבירות חמורות שבחמורות, כמו חילול שבת, ועריות ע"י ביטול טבילת נדה, שיש בהם כרת שנכרת נפשם מארץ החיים ח"ו, ואיך לא נחוס על נפשות אחינו בשרנו ורע אברהם להצילם מסכנה.

והנה לבד העצת הגדולה והנאמנה של הופעת התורה שבהופעת האור תרחק
החושך, הלא מחויבים אני מן הרין לאפרושי מאיסורא, וכמוצות תוכחה לדבר בנחת עם
כל אחד לבד לו הדבר שהוא עושה, שהוא מכנים עצמו ובניו בסכנה כי בעין
ברת הלא יש גם עירוי, וכן לפרסם ברבים חומר העבירות ולצעק מרה על
גדולים וקטנים בהכניסם את עצמם בעון כרת שנכרת נפשם מארץ החיים אם לא
ישובו על עונם, והתורה הזהירה על השבת אבדת שורו וחמורו של אחינו כמשה"כ כי
תפגע שור אייבך או חמורו תועה השב תשבנו לו, וכתוב עוד בפרשת תצא לא תראה את
שור אחיך או את שני נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחריך, ואם התורה חסה כ"כ
על סמונו של ישראל אפילו על חמורו או שני שתעה להרחיק מן הדרך וכ"ש כמה אני
מחויבין לרחם על נפש הישראלי שתעה מן הדרך להשיבו על דרך האמת, ובאמת בזמנינו
אפילו החוטאים נמורים מצוי ברובן שאיננו להכעיס ח"ו, רק תועים בדרך ע"י איזה
פושעים שמתעים אותם והרי הם ממש כשה אובר שאינו יודע איך לשוב אל בית בעליו
ומצוה רבה לרחם עליהם ולהורותם הדרך הנכונה, וכמו שכתוב והודעת להם את הדרך אשר
ילכו, וזה דומה למי שראה את חברו טובע בנדר או שאר סכנה שמצוה להצילו ואסור
לעמוד על רסו שנאמר לא תעמוד על דם רעך כראיתא בח"מ סימן תכ"ו ופשיט דה"ה
אם רואה לחבירו שנחלה במחלה עצומה ומרוב חלישת דעתו רוצה לאכל דברים הנורמים
מיתתו ח"ו, בודאי מחויב בכל כחו למנעי מזה, ואף זה כשאנו רואין אנשים שמרוב חלישת
דעתם וגודל מרדותם בהכלי הזמן נשתכח מהם תורת ד' וגודל חיוב קיום מצותיו ועי"ז
באים לעבור על דבר שנכרת נפשם מארץ החיים בודאי אסור לנו להתעצל מלזרז לקיים
דבריו ד' כדי שלא יחול עליהם חרון אף ד' ח"ו, כי הקב"ה מאריך אפיה אבל לכסף גבי
ד' חכמה וכינה ויש בכחם לרפאות שבר עמנו להורותם הדרך הסלולה לד' אין להם
לחשות בעת הזאת שעיי"ז השי"ם התועים בדרך נעשים אבורים לגמרי בהמשך הזמן וירדש
מהם [ועי"ז רמז הנביא יחזקאל (קאפיטל ל"ד) בן אדם הנבא ונ"י את הנחלות לא חזקתם ונ"י
ואת האבדות לא בקשתם ונ"י ודרשתי את צאני מידם], ובפרט שמנהיגי העדה הנמצאים
בכל מקום הם קרואים בשם עינים וכדכתיב ונעלם מעיני העדה וע"כ אם הם מסיחים דעתם
להורותם הדרך ד', נחשבו בני העדה כמו ההולך בדרך בעינים עצומות שהוא עלול לבוא לידי סכנה
ליפול באחת הפחתים, כן ממש בעניינינו עלול הדמיון לבוא ח"ו לידי סכנת מית ע"י
עבירות של חייבי כריתות וכדומה—ואני יודע כי יחשוב כל אחד מה אוכל לעשות לאלו
מפירי הדת שרוח המינות נופח בקרבם הלא בודאי לא ישמעו לי הלא הם פושעים ומורדים,
אכן באמת אין זו תשובה כלל שגם אני אין כונתינו לרפא אלו המתים שכבר מתו ואין
בהם לחלוחית של אמונה בתורה כי עכ"פ צריכין לנו לחזק את נפשות הנשארם החלופים
שגם הם לא יתפתו ע"י הסתת של מפירי הדת.

ודע עוד רכומן קבלת התורה לא על עצמו בלבד קיבל, כ"א לחזק קיום התורה אצל שאר
בני ישראל ג"כ ונעשים כולנו ערבים זה לזה, וכמו דכתיב הנסתרות לד' אלהינו והנגלות לנו ולבנינו
עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת, וכמו שפירש"י שם דהיינו שנעשו ערבים זה לזה ואם לא
יפרישו מהאיסור במקום שיש ביכולתו יענש גם הוא, וזה הענין של קבלת הערבות לבד
מה שקבלנו עלינו, ואנו שונין זאת ג"כ בכל יום בעת שאנו מקבלין עלינו עול המצות
בפרשה שניה של ק"ש, ואנו מפרטין אח"כ בברכת אמת ויציב שהקבלה הוא על עצמו ובניו
ועל כל כלל ישראל, וזהו מה שאנו אומרים ודבריו חיים וקיימים וכו' על אבותינו ועלינו
על בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות ודע ישראל עבדיך וכו' חוק ולא יעבור, וא"כ הדבר
פשוט לכל דאם וכול למנוע את חבירו מאיזה עון או את אנשי עירו ע"י הוכחה וכדומה
והוא מתעצל מזה יתפש הוא ג"כ באותו עון, לכן אח"כ כל מי שיש לו למחות כאנשי ביתו
ואינו מוחה נתפס על עון אנשי ביתו, כאנשי עירו ואינו מוחה נתפס על עון אנשי עירו,
לכל העולם כולו ואינו מוחה נתפס על העולם כולו, והנה אני רואין בעו"ה שהדת מתמיטת
מדי יום ויום ואם לא נראה לחזקה מי יודע מה יוכל להולך ח"ו, ואפילו אם לא
יפקד במשך הזמן רק איסור אחד של תורה ג"כ רע ומר מאד וכ"ש אם יניע הדבר לידי
חייבי כריתות ומיתות ב"ד איי ואבוי יהיה כי יפקוד השי"ת ח"ו העון על כולנו, ויצויר
שהאדם אשר הוא זהיר כל ימיו מלעבור שום איסור אפילו איסור דרבנן יתפש לעיל משום
מגלה פאת זקנו ומשום אוכל נבלות ומרפות ומשום בא על הנדה ומשום מחלל שבת
וכדומה, כגון שבעירו היו מצויין אלו העבירות שלזה הופקר עון הגילוח ולזה מאכלות

פעת האור תרחק
 לדבר כנחת עם
 בסכנה כי בעין
 ולצעק מרה על
 נפשות ישראל
 החיים אם לא
 ינו כמשאה"כ כי
 לא לא תראה את
 התורה חסה כ"כ
 וכ"ש כמה אני
 ובאמת בומנינו
 בדרך ע"י איזה
 אל בית בעליו
 את הדרך אשר
 לה ואסיר
 ופ"ש דהיה
 דברים הנורמים
 שמרוב חלישת
 מצותיו וע"ז
 ל מלחמה לקים
 אבל לבסוף נבי
 אשר נתן להם
 ה' לר' אין להם
 שך הזמן וירוש
 לא חוקתם ונ"י
 העדה הנמצאים
 מסיחים דעתם
 לבוא לירי סכנה
 סכנת מות ע"י
 כל לעשות לאצו
 ושיעם ומורדים,
 שכבר סתו ואין
 זארים מלושים
 תורה אצל שאר
 נלות לנו ולבנינו
 זה לזה ואם לא
 הערכות לכר
 ונו עול המצות
 על עצמו ובניו
 אבותינו ועלינו
 וא"כ הרבה
 תוכחה וכדומה
 באנשי ביתו
 אנשי עירו,
 ת מתמימת
 פילו אם לא
 הרבה לירי
 ולנו, ויצויר
 לע"ל משום
 וחלל שבת
 זה מאכלות

אסירות ולפעמים כל העדה יכשלו במאכלות אסורות ע"י סיעים השנחה על חנייות
 הבשר וביית מטבחים. ולזה טבילת נדה ולזה חילול שבת וכאשר ישוב לפני
 פסליא של מעלה הלא ח"ו לא עברתי כל ימי אפילו על איסור קל ואיך הנחוני על
 כ"ז זה, וישיבו לו היה לך עכ"פ להוכיחם בלשון רכה ולברר להם בכל דבר את גורל
 איסורו, אפשר שהי' נמנעים ע"ז. מצינו בחז"ל שגם בכרת והויר בלאו שמה שגנה, והטעם
 דאלו היה יודע שעבור זה נכרת נפשו מארץ החיים היה מונע עצמי מזה, והנה מצינו
 בדברי חז"ל דבעת הדין כשבאין המקטרגים ונתבעין החוטאים על עונותיהם ואומרים להם
 השב תשובה ואם אין אתה יכול להשיב מי ישיב עבורך ואיתא בסנהדרין (בפרק חלק)
 שבעת הדין מחמת גורל הפחד אפילו הגוף והנשמה שהי' מקדם אהובים זה עם זה כ"א
 רוצה לפטור הדין מעל עצמו ולהטיל העונש על חבריו הנשמה אומרת מיום שנפרדתי מן
 הגוף אינני חיטא כלל והגוף אומר בהיפוך מה עושה הקב"ה מרכיבן ביחד ומענישן—ולדעתי
 פשוט שאו החוטאים בעצמם יעוררו הדין על העדה ויתר יראי ד' הנמצאים בעיר ויאמרו
 אלו היו מודיעים לנו את חומר האיסור לא היינו עושין דבר זה—ונזכרתי מעשה שהיה
 בימי עלומי בעיר אחת שהוליכו אדם חשוב (תפוס) והעמידוהו השוטרים השומרים ברחוב
 העיר על איזה שעה להנפש וקרא אז להרב שבעיר וא"ל יודע אני שעונתי גרמו כל זה אבל
 יש לי תרעומת על כבודי הלא אתם ממכירי והיה לכם להוכיח אותי על הנהגתי—ואם
 כעוה"ז כך—שם בעוה"ב מפני גורל הפחד בודאי יטענו החוטאים כל מה שיוכלו כדי להקל
 דינם מעליהם, ולדעתי זה הוא מה שאנו אומרים באבינו מלכנו מזה והעבר פשעינו וחטאתינו
 מנגד ענין, ואח"כ אנו אומרים עוד הפעם מחוק ברחמיך הרבים כל שטרי חובותינו,
 ולכאורה היינו הך, אלא דמתחלה אנו מבקשים על העבירות שעברנו בעצמנו, ואח"כ
 אנו מבקשים על העבירות של אחרים שבאו עלינו ע"י הערכות.

ובאמת צריך האדם לירא מאוד מפני מדת הדין שלפעמים נתפס האדם גם כעודו
 בחיים בזה העולם עבור עונות של אנשים אחרים, לך נא ראה מה שאחז"ל (בשבת ד' נ"ה)
 על הפסק והחיות תו על מצות האנשים הנאנחים והנאנקים, דהיינו שהקב"ה צוה להמלאך
 שירשום על הצדיקים תו לרמוז תו של תחיה ולבסוף כתוב שציווהו להתחיל העונש מן האנשים
 הקרובים, כי מדת הדין עלתה לפניו לומר מה נשתנו אלו מאלו וענה הקב"ה אלו צדיקים
 נמורים ואלו רשעים נמורים, ואמרה מדת הדין היה להם למחות, וענה הקב"ה נלוי וידוע
 לפני שלא יקבלום, ואמרה מדת הדין אם לפניך נלוי לפניהם מי נלוי, מיד יצא מדת הדין לחייב
 את כולם, ובמדרש איתא ששאלה מדת הדין מי נהרג מהם עבורי מי מהם נפצע מוחי, עבורי,
 מכ"ז זה ניכר להבין כמה גדול החיוב אף להתכבות ואף להמניע פשע ועון מישראל [ובפרט
 האדם שנוחל כבוד ונהנה ע"י התורה בודאי צריך להתרצות להתכבות ג"כ עבודה, וכעין
 שמצינו במדרש בשעה שאמר הקב"ה למשה רבינו פרשת נגעים היה אומר אהרן אחי
 יתבזה בזה לראות הנגע, אמר לו השי' הלא הוא נוטל כ"ד מתנות כחונה, וכעין זה מצינו
 בתורה נבי לויים כפרשה קרח הגם דעל כל ישראל נוטל החיוב להזהר בקדושת המקדש
 על הלויים שנוטלים מעשר החיוב ביותר, ואין אנו יכולין לפטור עצמינו דמוטב שיהיו שונגין
 ואל יהיו מוידין, דזה אין שייך בדבר המפורש בתורה במכואר בשו"ע או"ח סימן תר"ז
 והיום מצוי בעוה"ב שעיבורים על לאוין המפורשין. גם אין שייך בעניינינו לומר כשם שמצוה
 לומר דבר הנשמע כך מצוה שלא לומר דבר שאינו נשמע, דזה אינו מצוי כשרב דורש
 בעיר על איזה ענין שהוא אסור מן הדין שלא יקבל דבריו לשום אדם ובודאי יועיל למקצתן.

ובעת הזאת חוב גדול שיתאספי יחד יראי ד' בכל עיר ועיר לעיתים קבועות
 ולהתכונן יחד עם ראשי העיר מה לעשות ולתקן כדי לעצור בעד פרצת הדת, ואם בעניני
 צרכי העיר מתאספים יחד לתקן מה שאפשר, כ"ש בענין כזה הנוגע לחיינו וחיי בנינו וכבוד
 מלכו של עולם, וראשון לכל בערים גדולות צריך ליסד חברה של מזהירי שבת שישניחו על
 החנויות שיסגרו בזמני קודם שקיעה, וכן על שארי פרצות של שבת כמו שמצוי אצל
 האמפראוויטעלעס של מסיילת הברזל וכמו אצל הספרים (שערער'ס) וכן לשום עצת בענין טבילה
 איך לתקן הפרצה הנוראה של קדושת משפחה ולהציל בנות ישראל מעין חמור ולהציל
 דור הנולד שלא יהא בני נדות ר"ל.

וידעתי כי להסיר המכשול לגמרי מדרך עמנו אין בכחינו בכ"ז אין אנו נפטרים
 מלהציל כמה שאפשר להציל, ובשעה שמאות אנשים טובעין בנהר אם אי אפשר להציל כולם
 אין אנו נפטרים מלהציל כמה שאפשר, ואין ספק כי אם יהיו מפקחים ע"ז יצילו הרבה נפשות
 קדושות מעון חילול שבת החמור שהמחללה כעובר עכו"ם, וכן מעון נדה החמורה שצריך

למסור עצמו להריגה ושלא לעבור, ובשביל הצלת נפש אחת ג"כ כדאי העמל והטרחת וגם יקמן החילול ש"ש ע"ז כשימצא אנשים המוחים עכ"פ על חילול כבודו, וזה הלא הי' מעשה דפנחס שזכה לברית שלום לו ולזרעו אחריו בשביל שמיחה על כבודו י"ת, ובוה השיב חמת ד' מישראל, כמבואר בכתוב. ועל עת הזאת נאמר אז נדברו יראי ד' איש על רעהו, פי' אז בזמן הפרת הדת שנמצא אנשים שאוסרים מה בצע כי שמרנו משמרתו צריך שימצאו יראי ד' שיתאספו וידברו איש אל רעהו היינו להתייעץ יחד מה לעשות בענין חיוק הדת ומסים הפסוק ע"ז ויקשב ד' וישמע ויכתב בספר זכרון לפניו וגו'—כלל הדברים איסור שבת ואיסור עריות הם מן החמורה שבחמורות שבתורה, ומאד צריך לזרז תמיד בענין הזה שלא יורגל ח"ו בזה ויהיו הדברים אצלם כהיתר, וכמו איסור לשה"ר שהכל יודעין שכתוב בתורה מפניו אע"כ אין מתפעל מזה מפני רוב ההרגל וכן ח"ו יהיו כל האימורים.

וע"כ אהובי ד' העצה הנכונה והגדולה הוא הדבר שכתבנו מראש להאיר אור התורה בבתי נפשם של עם ד' גדולים וקטנים, כי דוחיו החושך לגמרי מהבית א"א אלא בהופעת האור כל מה שגדל החושך והאפילה צריך להגדיל ולהרבות האור ומעיקרים של קיום הדת הוא חינוך הבנים שכאין גדיים אין תישים, וכשם שצריך לשום לב על גדולי ובחורי ישראל להאיר אור התורה בבתי נפשם כן עוד ביותר חובה רבה לפקח על ילדי ישראל הקטנים שיתחנכו ויתגדלו בדרך התורה והמצוה ע"י מינוי מלמדים ראויים שילמדו עמם חמשה חומשי תורה עם פי' רש"י שפירושו בנוי עפ"י הקבלה של תורה שבע"פ—ועל כולם להתחזק בהתיסדות חדרים, לנמרא"ה שהוא עיקר קישור של ישראל עם אלהיו וכמס' כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית את ישראל, ואמרו חז"ל דהכונה על תורה שבע"פ וכן ידוע מהנמסין כי רק בכח תורה שבע"פ עמדו ישראל בתורתם ואמונתם עד דור אחרון—ומה נכון שילכו נכבדי העיר לבחון התלמידים שיתחזקו בזה הענין הן אצלי האבות והן אצל הבנים ומי שיוכחו ד' לעשות ישיבה בעירו הוא אור גדול בכל עירו ולכל העירות הסמוכות.

כללו של דבר הרבה יש כהיום לעשות בכרם ד' לשמרו שלא יתקלקל ואשרי מי ששם לבו לזה ויתקיים בו מה שאמר הכתוב ומצודיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד.

הכותב בל"ב נשבר על שכל עמו הצעיר שבכונה עבר לעבדי ד' הכואב על צרת עמו ומצפה לשיעור ישראל מאיר הכהן בעה"מ ספר חפץ חיים ומשנה ברורה.

נמצא למכירה בבית הדפוס דפה האדרעס מבואר ממה למחיר עשרה קאפ' כל מכתב לטיבת הצדקה לבר פארמא.

R A B I N

ב"ה יום ג' כ"ה לחודש מנחם אב תרפ"ט

ISRAEL MEIER KAGAN

RADUŃ, z. Wileńska
(Poland).

ישראל מאיר הכהן
מח"ס

"חפץ חיים" ו"משנה ברורה"
ראדון, סלך ווילנא.

כלל ישיבוי דבר הקאון העצמי יא"ל וכו'
והנה שאלתי ילמיך היגאון לייטא - אהרן האהבה
אמנם כ"ה דאדמה

דמשכיה על גמתינו למקראו שבוש לשלוח לו על אינה לשיחיות ל"ט חידושי
אגודתו על ל"ה דקיד מובליו, וכבר נמצאה מובקשו והספיק כ"ה נלחם ל"ה
פאצט דחכמות דטמ יקרא דקידו איה, והנני עתה לו כ"ה מובה (דרכה על
טחומי והנני מדרך א"ה כ"ה ח"א א"ה ויבקר ד"ה שיכונס ספסל דקידה, ויחל
במסכת גמתינו ישראל מאיר הכהן

RABIN ב"ה יום ט' כחודש אלול תרפ"א

ISRAEL MAYER KAGAN

RADUŃ, z. Wileńska.

(Poland)

ישראל מאיר הכהן
ס"ח

חפץ חיים ומשנה ברורה

ראדון סלך ווילנא.

א כבוד ידידי הרב הקאן התקין המפורסם הח"י
ב"ה מו"ה גמאל יצחק הילמן גא"ט וה' אינצקוהסיה
הנה פאגרא היית קל' זה כחודש ימים בדיק' זניחית תלובת
לפני עיני כה, והנה עמך אפ"ט מנדל תפארת חן ע' השתקלומה הודיה
לאברהם מברא ספרו על סך צאנים ומעשה פונטין והנה מהן
אח' נר"ס אכ"ב על המנה תחדשה הק"לם בשמא וקא מאמא
ויפגמו זיגתו בולס לחיים טובים ולשלום נעצבה בולע אפ"ט גאולה
מגופה וימלא בבור' ד' אה' כל הארץ אמן ואמן מיניפיה נצי היקו
ומכדון בערבן העלם, שראול מאיר הכהן
דק פורס יאן בלום חתנו הרה"ק נשוי דע' אברהם יעקב ע' הפטבה

A B I

ב"ה יום כ"ב לחודש מנחם תרפ"ט

ישראל מאיר הכהן
מח"ס

ISRAEL MEIER KAGAN

RADUŃ, z. Wileńska

"חפץ חיים" ו"משנה ברורה"

ראדין, סוף ווילנא.

אל תשאל ישיבי הרה הגאון הגדול המפורסם יראי' (Poland)
קט"ו מאב"ר שמואל יצחק הילגאן ז"ל

רב הילגאן

אחש"ל הש"ג האב"ר.

הנה גאון זה שלם שנים רבות נכון לנסות קארנץ אך אל עצות ון העצות.
שפתאום נחתם זוגתו, מה' ז"ל תפלת רבים שיהי קרובות.

וכעת כי מקנה אל זה יותן, ואפ"ר חפצי הוא לנסות קארנץ אך נחוצו אנכי לומר
לרפ"ה אלפי פזר אל הוצאות ק"י ולעצות ולעצות, לכן העניי מהם קרובות אל
פני הש"ג אולי יל האפשרות להשתדל מצד זכריו וזולתו לשיבאו קרובות, מה
למשלוחת הנכסות בן קרובות וכן להשיג אחרת. וכן מהש"ג קרובות וקרובות ז"ל
ואתקן אל יפנסו פזר קרובות ז"ל כי איננו חפץ בפירסא.

והנה בזה ידידי הבלה המהר"ט באריכות ימים ואלם נחל העצות בלעז יראי'
יהיה לך הנהגה. לראו מאיר הכהן

האבטחא נחתם הוא ז"ל זכ"ר ואלה שני הפוסקים.

M. Senderowicz % Rabbi Kagan
Raduni pow. Lidzkiego z. Wileńska

A B 1 2

ב"ה יום א' לחודש אדרתון תרס"ט

ISRAEL MEIER KAGAN

RADUŃ, z. Wileńska

(Poland).

ישראל מאיר הכהן

מח"ס

"חפץ חיים" ו"משנה ברורה"

ראדון, סלך ווילנא.

ב"ה יום א' לחודש אדרתון תרס"ט
יבא' וכו' וכו' ש"ה מוהר"ר שמואל יצחק הי"ד
אד"ה פדע' פאנפאן

אח"כ כתב"ה בא"ר

הנה הנני פורסם כי קבלתי לעיניו מרובה בצי ירוק הממנה א"ל א"ל
שאלו ה' ח"ט הנה ויבטחתי ר"ל וכלי מביד הנה תלפתי והרתי המוקד
לכתיבה הנה טרחתו והשתדלותו הנה הנה ויבטחתי ר"ל והרתי המוקד
הנה נתיב ופחוק ימאצ, יל"ה א"ל הנה ויבטחתי ר"ל והרתי המוקד
והנה ויבטחתי ר"ל והרתי המוקד ויבטחתי ר"ל והרתי המוקד
כתב"ה אומר במנה הנה ויבטחתי ר"ל והרתי המוקד ויבטחתי ר"ל
הנה יל"ה ק"ל ויבטחתי ר"ל והרתי המוקד ויבטחתי ר"ל והרתי המוקד
הנה ויבטחתי ר"ל והרתי המוקד ויבטחתי ר"ל והרתי המוקד
וירק א"ל ש"ה הנה ויבטחתי ר"ל והרתי המוקד ויבטחתי ר"ל
והנה ק"ל הנה ויבטחתי ר"ל והרתי המוקד ויבטחתי ר"ל והרתי המוקד

RABIN
 ISRAEL MAYER KAGAN
 RADUŃ, z. Wileńska.
 (Poland)

ב"ה יום ... לחדש ... תרפ"...

ישראל מאיר הכהן
 מח"ס
 חפץ חיים ו. משנה ברורה
 ראדון סלך ווילנא.

אם כפונם יפסידו הרבה הגאון הרב יצחק אייזיק וויזניץ
 סג"ל מנהל שו"ת ויצחק אייזיק וויזניץ
 יחזיק הדפוס
 הנה גרסא זמנית מזהב ממשנה ברורה או ופ"ע
 כהגותו של אבדן נכבד אשכנזי זצ"ל אבינו עד לעשרה
 בודאי צ"ע אפוא על מה שכתב שכל יום ויום יוסף
 פאנמה וכן הדבר משה שכל האדם מזהב ופנסיוטא של מלאך
 הנקראוהו ביה וסבלם ודיוטססין ופ"ע - והסיפורים אמיתיים
 חנכרים אחרים הם הם מאזין כפי מה ש"ל. ומה ע"י האחרים
 בריחה באמצע בגמיות וסמיות - וכן אומה החסידה האחרונה
 גאספ גאספ ופסחים הרבה והפחד מן הספרים הנכבדים
 [הם האחרים] וקצתו הרבה מן המסירות - ועל כעט אפוא כל
 הנכבדים ^{אחרים} ופסחים אומה אחרת להפסידים ע"פ אה
 השנה בסמיות - לזה האדם אפסית אע"פ - ליקון המסירות וקבלה
 נייב גאספ סמיות מנה אחרת להפסידים אפסית אע"פ - וצ"ע וזה
 קצתם גאספ סמיות אחרת - ואפוא לפ"ע אומה אחרת להפסידים
 חסידים משה שכל אפסית הדפוסה תלו ופוא גאספ תלו
 גאספ נכבדים אחרים אפסית אע"פ - ואי אפסית אפסית אע"פ
 בסי יפסידו אפסית אחרת אומה אחרת אפסית אע"פ - וצ"ע
 ומשם אפוא כחפזו ומשם ^{אחרים} אפסית אע"פ

בֵּית יוֹם _____ לַהֲרֹשׁ _____ תרפ"ו

מקורו יק"ר מראה עליו לט"ז ומס' א"ז

ਮਤਾ ੨੨ ੨੨

אברהם יצחק בן אברהם - המצויין ב"מ יצחק וי"מ יצחק
יחי' ד' אהרן בן אהרן

לכ"ו יום ה' הדר הגאון הגדול סג"ר י"א וכו' וכו'
 ע"ה שגא הולמך ג' ראוי' מתי און רח"ל י"ב

אורח בתי' קהילה הכבוד

אני אהא בקרמא אל בתי' קהילה ביהי י"א יומן ר"ק א"ה זה בלחמ
 שפסן להטא אל וכו' בזה י"א יומן בלחמ קהילה שגא י"א
 כי נפלא כזה יומן קימץ גמ' ושא' אל קמ' אהא יומן א"ה וכו'
 תורה ו"ה האקצמ אל תומ' י"א וכו' בקרמא וכו' ואנח' אהא
 בזה גמ' תורה וכו' ביטול.

אני אהא יומן הגמ' וכו' הגמ' בזה יומן וכו' וכו' וכו'
 שגא י"א יומן, אהא י"א יומן הגמ' וכו' וכו' וכו'
 אהא, אהא שגא י"א יומן הגמ' וכו' וכו' וכו'
 אל הכספים י"א יומן, אהא י"א יומן וכו' וכו' וכו'
 ה' כי י"א יומן וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 בקרמא אל יומן ביהא וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וישא אהא יומן ביהא וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 תורה זה י"א יומן וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 שגא יומן ה' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 סג"ר ו"ה י"א יומן וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 הימנ' אהא י"א יומן וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 שגא י"א יומן וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

[illegible]

ISRAEL MEIER KAGAN

RADUŃ, z. Wileńska

(Poland).

ב"ה יום ג' כ"ח לחודש אדר א' ה'תרפ"ט

ישראל מאיר הכהן

מח"ס

"חפץ חיים" ו"משנה ברורה"

ראדין, סלך ווילנא.

ב"ה יום ג' כ"ח לחודש אדר א' ה'תרפ"ט
אמרו ייז נב"ה ויהי ז' שגאל יצחק הימאן לייטא

אחדל כתב

דנה באש שנה לייטא הוא מוכרז אדמו"ר הגה"ל לייטא זאמרי
אקו"ת אצנו קצ' אצנו אשר בחיקו היה טובא, ש"ס חסידים אשר לו
מתקן אגודתו ש"ס קונה יצני הילד בחיק השלישי בארצו ועקבות
השיבה איו אוקר כדוד אכתב, וההוצאה רבה איו אלו כנה שלמות
מאיות איו ואשתי הדעות תמי היא מורה גמלה הסיבות תמיד איו גמלה
הציקור" ונצ"ל ש"ס יצני ונכונה ב"ה קודם אסור דמעות הרחלה, ואמרי
אצנו אק אנשי בוד ב"ה אבוא אצמרי אצנו גמלה יחל איו - וכאשר
לפנינו אצנו יצני כמתי אנו חתנו חתא וז' הטוב נכח איו ב"ה
ליוטא וז' בחלש נשוק אצנו נכח אהפ"ל אצנו גמלותיו חוצה כ"ס
חשוב אנשי אקיוו הנכחו בלחנו חרם ונשק ונשק לייטא
חתן הגר"ה ב"ה חתן חתן לייטא

וזה אשר היה אצנו אצנו חתנו אסור דמתי אנו ש"ס
חילת דמיותו - וחזקה ד' - אנו אנו יצני אק וז' אהוציא הדבר א
הפ"ל - חתן

ISRAEL MEIER KAGAN

ב"ה יום כ"ב לחורש אהל חרפ"ה

ישראל מאיר הכהן
מח"ס

חפין חיים' ו.טשנה ברורה' (ב/ו צ יצ'י הכר העליון העליון) RADUŃ, z Wileńska

ראדין, סלך ווילנא. אַתערלאַנד איז אַב' וכו' און אויפ'ס שמואל יצחק האט אן מ'
 (Poland).

רא"ה ע"ז זאנצאן

א"ת"ה ח"ב"ג ב"ת"א א"ת"ה

הענין שנתנו בזה בדקלתי לא מצאתי דבר ישיבתי ורק המפורסמת לתורה הוא עברה
מפני התורה שיצאנונו בטענות, שראו המעקב בין קאמר, וגם הוא נמצא אתה יהיה קיבוץ
הפעל ונכתב של מאתים מא. מאלף תורה ויא, (זהו כולו מאלף מאתים מאתים תורה ומשפטים
למחלוקת השוקדים על תורתם ואם אלהם למצואם זהות מהמורים הגדולים בישראל אומרים לפאבאני
הגדול נמצאת הפעולה חתום במצב קשה מאד משב המעבר התורא השורר באותה העת היה חתום
לפי תמיכת אחיך הני אמצעים רשתה בזה האחרונה, וט קיום השליטה אמצע בספר חן אמ

למלך קלם של רביות הגדול אשר הדיח ממנו אז קלם, אמרת לפנות בקשת אל אחיך נפיו אז
חודדי ומקרי תורה אשר בארץ ביטניא שיהיו אצחחן בדר לך; ואמרת לו נלצים למפנות
יפיו רבנים הפללים ירא'ה מ'הר' קאפיל כתא נ' ומאב' דאב היא אאוודג, מ'הר' נח
הפך מ'ס' מ'גרה דודר מאטשן.

אנשי מצבתה היא לזכר נכבד בחילקת ישיבתה וכן מקדמתה הנכבדה לפני שתיים.
זכרה או"ה אברהם שמואל נא חסדו עם ישיבתה עם הנהגה, ויבא עזרת ישיבתה וכן
יזכר לה, וגם יזכר נא את מכירתו ונאמרו להאזנה עזרת הנהגה הנא במארכת הקדושה.
ונתנו חותם בדבר כי פולחן מורכב יחולק ארבעה, ויבנה אוחתם בספק של צדדים גזורים ואחת
לחיים ואשכול אציל תחילתו בישוא ישראלי ודמות קן התורב בנפשו ונפשו יביא חסדו
ואוקות הפולחן אברהם המורה אומרים מצבתה אברהם ישראלי מאיר הפה

[illegible]

RABIN
I. M. KAGAN
RADUN, z. Wileńska.

ב"ה יום ג' לחדש תמוז תרס"ב

ישראל מאיר הכהן
בעהמ"ח ספר
"חפץ חיים" ומשנה ברורה
ראדון סלך ווילנא.

בזו ידיו ברכה האין הנני יאז יצדיק
אודעכ לגאון וזחק העאגאן נכד קאי אלנבאן
אחצ"ס ב"ה ד"ס

הנה באשר בוחלס אלזי אק ילכני צ' אנסוד לאהק עלת בקנתי
וביבד הוצאת הנסיעה ילאה הדבה אמאוד. וכאזל שיק דבר זה ילכני
כיון אנסוד אמרת אקניות לבת שליטת בדבד איזה טובה אולי ינא
אגבר לז' צדק אלז גכירי קאמפאליצין אמדיון גסקני כי דה נחלצין
הנה לבא ושלח הן ספרי ההלכה וכן ספרי הגמרא כגדאני בהשאלת
הנצח פה וואקלי אהיבאני בחסדי בי נחל זי אצלת את זה אק וס
זי אצלות ההכנות הפחולות אהנעיה [נחמי קאמפאליצין אלז הנחשלב]
הנה הטוב ידעם כ"ס בחור ובטויעה אהבא בא מעימא חוצה
נצאיתו סא עגלי במבצו הטוב ופחפא מוקיאו ימכדו במכור הרה
שלא מאיר הכהן בהוספד חסד

ואני הלכתי אמיתי אלזאני אונן כה שטיק דתור שהא אחד מידיני אצמא שליטת
אק כהכ ונא אגאן אלזרתי לז גכירי אגאן ונא אהוצא גמלתי הק אפול
זיסל לאהק אלזי אצלת ילכיהו אטוד אקני העקוק ליק אצמא שליטת גיב
אציתותו אנאסו גצא אלמג גמאויק שילולו טובה בגכירי ספריי אכן ונא
הגלגל גמג כהכ יהי זי כהכ אצמא שליטת קאמפאליצין גמג קצב -
אילא כהכ כחכמתו - *אמא וואקלי* חתן הנני פחפא חסד שליטת

וְעַתָּה יִרְחַק לִי הַיָּם לְפָנֶיךָ הַיָּם גִּלְגָּלִי מִיָּמִי
 קִרְבֵּי כוֹס הַחַיִּים הַמְּשֻׁבָּה - וְעַתָּה אֲסִיף הַיָּם
 אֶפְסוֹס גִּלְגָּלִי וְהִרְבֵּיתִי עָלָיו עֵנִי וְיִמְלֶקֶתוּ אֹתִי
 וְלִי עֵצָה כְּחֶסֶד וְכֶסֶף מִקִּיּוֹ וּמִפְּסוֹ בְּזִכְרוֹתַי
 הַצְעִים גִּלְגָּלִי הַיָּם לִפְנֵי מַלְאֲכֵי תַּפְחִן
 מִיָּמִי

גִּלְגָּלִי הַיָּם גִּלְגָּלִי הַיָּם גִּלְגָּלִי הַיָּם
 עַתָּה יִרְחַק לִי הַיָּם לְפָנֶיךָ הַיָּם גִּלְגָּלִי מִיָּמִי
 קִרְבֵּי כוֹס הַחַיִּים הַמְּשֻׁבָּה - וְעַתָּה אֲסִיף הַיָּם
 אֶפְסוֹס גִּלְגָּלִי וְהִרְבֵּיתִי עָלָיו עֵנִי וְיִמְלֶקֶתוּ אֹתִי
 וְלִי עֵצָה כְּחֶסֶד וְכֶסֶף מִקִּיּוֹ וּמִפְּסוֹ בְּזִכְרוֹתַי
 הַצְעִים גִּלְגָּלִי הַיָּם לִפְנֵי מַלְאֲכֵי תַּפְחִן
 מִיָּמִי

וְעַתָּה יִרְחַק לִי הַיָּם לְפָנֶיךָ הַיָּם גִּלְגָּלִי מִיָּמִי
 קִרְבֵּי כוֹס הַחַיִּים הַמְּשֻׁבָּה - וְעַתָּה אֲסִיף הַיָּם
 אֶפְסוֹס גִּלְגָּלִי וְהִרְבֵּיתִי עָלָיו עֵנִי וְיִמְלֶקֶתוּ אֹתִי
 וְלִי עֵצָה כְּחֶסֶד וְכֶסֶף מִקִּיּוֹ וּמִפְּסוֹ בְּזִכְרוֹתַי
 הַצְעִים גִּלְגָּלִי הַיָּם לִפְנֵי מַלְאֲכֵי תַּפְחִן
 מִיָּמִי

ISRAEL MEIER KAGAN

RADUŃ, z Wileńska

ב"ה יום ... ל' לחורש ... אלול ... תרס"ז

ישראל מאיר הכהן

מח"ס

חפץ חיים וטשנה ברורה

ראדין, פלך ווילנא

כאז ישיב פרי העמון ר' ישראל מאיר הכהן

והוא

בית מדרש שאלו יצחק הלאה ע' בעזר אהרן

אזת צאת השנה הנני לסקוף בדרכי את ישיב רע"ה כי יחש"ה זלו את השנה
האזת אטרה ואברהם לו ואל העולם זלו והנני גיד ארע"ה תרומה והנני המוקד
אל השתדלותו וידב טהרה אטרה. ישל"ה שאלו האזת והנני גלגל שאלו ג' קרב וקרבא.
יחז"ה כחומות העיר וטהרה וקרבא כחפ"ו ובר"ה ישיבנו הנני כח"ה וקרבא

הכח

ISRAEL MEIER KAGAN

RADUŃ, z Wileńska
(Poland).

ב"ה יום ... ל' לחורש ... אלול ... תרס"ז

ישראל מאיר הכהן

מח"ס

חפץ חיים וטשנה ברורה

ראדין, פלך ווילנא

כבוד ישיב פרי העמון ר' ישראל מאיר הכהן
הוא בית מדרש שאלו יצחק הלאה ע' בעזר אהרן
הוא בית מדרש שאלו יצחק הלאה ע' בעזר אהרן

אזת צאת השנה הנני לסקוף בדרכי את ישיב רע"ה כי יחש"ה זלו את השנה
האזת אטרה ואברהם לו ואל העולם זלו והנני גיד ארע"ה תרומה והנני המוקד
אל השתדלותו וידב טהרה אטרה. ישל"ה שאלו האזת והנני גלגל שאלו ג' קרב וקרבא.
יחז"ה כחומות העיר וטהרה וקרבא כחפ"ו ובר"ה ישיבנו הנני כח"ה וקרבא

R A B I N

ב"ה יום ז' לחודש אלול תרס"ח

ISRAEL MEIER KAGAN

RADUŃ, z. Wileńska

(Poland).

ישראל מאיר הכהן
מח"ס

"חפץ חיים" ו"משנה ברורה"

ראדון, סלך ווילנא.

כבוד ידועי כבוד הגאון הגדול המהר"ם
אברהם ירא' רש"ת מהר"ם שמואל צחק היילמאן מ'
בזע אונקאן יצו

אח"כ רש"ת באה"ר

אמר צאת השנה החדש אהבה וזכרון את ידועי רחמי, כי יחשבו
ב' אלו יום השנה הוא אהבה ואהבה ואהבה ואהבה ואהבה ואהבה
ויחשבו ויחשבו ויחשבו ויחשבו ויחשבו ויחשבו ויחשבו ויחשבו
והוא קין החדש נשאל ונשאל ידועי השנה נשאל נשאל נשאל
ללא מאיר הכהן

(Poland).

ישראל אל מאיר ינהל
מח"ס

מ"ח ס

„חפץ חיים“ ו„משנה ברורה“

ראדין, פלך ווייז

(Poland). " (כ"ב י"ב. ח"ב הקצ"ו י"א)
 ויב (קצ"ו) מ"ה ז' שמואל וצחק הילמן ל"טא - בארצאן י"ב
 אה"ב ע"ה באה"ה

[illegible]

ମହାଶୟର ମୂଳାଂଶୁର ମୂଳାଂଶୁର ମୂଳାଂଶୁର

பெரிய காலம்.

אברהם אביהם של אברהם ושל אברהם

אשר נאמר כי כל המעשים אשר עשה ה' עמנו ואלה המעשים אשר עשה עמנו ואלה המעשים אשר עשה עמנו

R A B / 4
ISRAEL MEIER KAGAN
 RADUŃ, z. Wileńska
 (Poland).

ב"ה יום י' י"ז לחדש אייר תרצ"ג

ישראל מאיר הכהן
 מח"ס
 חפץ חיים ו' משנה ברורה
 ראדון, פלך ווילנא

(יום י"ז י"ז) ה"כ שבאון ה'כ"ד (המקלויסם)
 יא נע ב' ג'ה ז' שאלא יצחק פ'אגאן ש'אסא - כ' בארנאן
 א'ת'ע'ש ב'א'ד'כ'ת
 תודות ז'קל מי ש'כ'כ רחמ'ו ז'א ק'צ'ד חס'דו ג'א'ן ב'ן ז'א י'ל'ד'נו ר'ב'ה
 (ה'נ'ני ש'אח ז'כ'אות ג'ע'ת'דו ש'ה'ח'י'ק ו'ה'ש'ל'וק א'מ'ו,
 (ה'נ'ני נ'א'ן ז'א'ד'ר כ'כ מ'א'ד'ה ו'כ'נ'ב'ה ז'א פ'מ'ל'נ'ע'נ'ו'ת ז'א ו'ס'ו'ק'ע'נ'ו'ת ד'ע'פ'י'ת
 ז'פ'י'י ז'א מ'ן א'כ'ל ז'ל'ב'ה ז'ז'ש ש'נ'מ'ק'ה א'צ'א'ני ז'כ'נ'מ'ל'ה
 ב'ן ה'נ'ע' נ'א'ן מ'א'ד'ה ו'כ'נ'ב'ה ז'פ'י'ק'ן ה'ו'צ'י'ן (ה'נ'מ'ל'ה ז'ב' א'נ'כ'ו'ן
 ו'כ'כ א'כ'ה'ן ג'ה' ז'א'ל' א'ל'י'פ'י' ב'ז'ס'ל'א'ד' ש'א'ס'א' ז'א פ'ש'נ'ע'ז'ו'ת
 ז'א ו'ד'ו'ת'ו'ת ו'א'נ'כ' ש'ל'ק ז'י ז'א'כ'ו' ש'א'ס'א' -
 ו'ז' ה'א'ד' נ'כ'י'ק א'ח ג'ז'כ'ה ד'ח'י'ק ו'ל'א'ן ו'ט ט'וב (ז'י'ז'ח'ה'ו ז'
 ד'ש ז'נ'י'ני ז'פ'ס'ל' ו'ד'י'נ'ו'ת מ'ו'צ'ה כ'ח'פ'ל'י ה'א'ד' ו'כ'ח'פ'ל'י ו'ב'י'ד'ו
 ש'א'ח'ל'א' מ'א'ל'ה ר'פ'ס'ל'

R A B I N

ב"ה יום כ"ב לחדש אלול תרפ"ט

ISRAEL MEIER KAGAN

RADUŃ, z. Wileńska
(Poland).

ישראל מאיר הכהן
מח"ס

"חפץ חיים" ו"משנה ברורה"
ראדון, סלך ווילנא.

ב"ר יצחק הכהן הגאון האב"ד
ורא"ה ורב פאריז שליטת מאהר"ם מאלא יצחק הילמאן ז"ל
ראב"ד באונגוין יצ"ו.

אח"כ כתב באש"כ.

אצח צאת השנה הנני שואל או מאת ברכת שיחבש ז"ל האלו השנה
הבאה אעזב ואלברק או ולמחל הנה אצח זל הנאום אלו
איתא אומחל בסיפא צ"ל למחל אלו ואלא אלו נא צו
וכח ק"ר הברכה בפנינו וחימה אלה, יאאל מאיר הכהן

פיהאמו אצח קראו אלו ואלא גאבס וזל יצ"ו אעזב הנני ה
בועה וחומה אלה ויצה אכחלון ברמח קין בחמה אעזב
הלל אעזב

R A B / 4

ב"ה. יום 3 יא' לחדש אלול תר"צ

ISRAEL MEIER KAGAN

RADUŃ, z. Wileńska

(Poland).

ישראל מאיר הכהן

מח"ס

חפץ חיים ו' משנה ברורה

ראדון, סלך ווילנא.

יְהוָה יְבִיכֵנוּ הַיּוֹם בְּקִיאָן הַגְּבוּרָה יֵאֵר וְכֵן
כִּי קִצְצִים אֶת־מִיתָה לְתַלְמוּדָה בְּשֵׁת גּוֹהֶ
ז' שְׁמוֹא יִזְחַק הַיּוֹמָאן לֵאמֹר - קִאֲדָה דְּאֵתָא אֶנְדָּאן פְּדִינָה
אֲמִדָּם בְּנוֹעָמָה דְּאֵהֶר

הַנֶּנִי אֶפְדִּיף יָזָה אֵת מַלְכוּתִי וְכִכְתִּי הַעֲוֹקָה אֶרְוֹאֲכָה בְּכֶד
מִסְדֵּי שְׁלִישֵׁי אֲמֵנוּ אֶדָּק יִשְׁדַּמְנִי הֶקֶד, יַחַדְשֵׁי דֵּי אֲזִיזֵי אֵת הַשְּׁנָה הַקִּלְאָס
אֶלֹדָה לְדִכְכָּה לִיזְכָּהוּ אֶהְבֵּדוּ מִלֵּךְ טַהֲרֵי אֶהְרֹת וְנִזְכָּה אֶהְרֹת
קִרְן הַמִּנְחָה וְדִישׁוּדָה יִשְׂרָאֵל דְּכִא אֶלְזִין גִּוֹאֵל וּכְתֻמָּהוּ לִיחְתֻמָּהוּ
אֶלְמֵת חִיִּיק וְשִׁיק אֶבֶל טֹדֶה אֶהְנֵי בֹשֶׁת מִתְנוּ בְּכִתְלֵי הַעֲרֻיָּסִם וְכֵן
אֶהְדִּיק אֶת־מִיתָהוּ וְכִתְמוּהָ אֶלֹדָה יִשְׂרָאֵל מִלֵּךְ הַשְּׁנָה

עֲרֵא דִין

R A B I N
ISRAEL MEIER KAGAN
RADUŃ, z. Wileńska
(Poland).

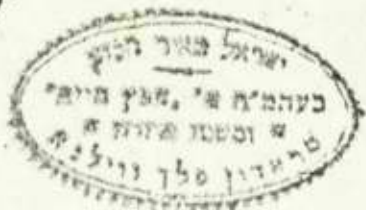
ב"ה יום י"ג לחדש ניסן תרצ"א

ישראל מאיר הכהן
מח"ס
"חפץ חיים" ומשנה ברורה
ראדון, סוף ווילנא

ג' יצו יצו הכי הנאון הקדוש יצו וכל גלה מזה
ז' שאלו יצחק הרמאן שליטא
אחצ"ש רוגד"ה

הוא ששאלני סבות שמעית נבחרתה נסיעת יצו יצו הכי הנאון
אסודת ישיבתו ה"ק הנמצאת בגלגל בחוק אך עתה קדשה וצדקתה
אסודת תיכף לאחרי הח"ס, אלא יצו יצו ז' אצו אקוויק נאמניק אהמקת
שידמיו ה"ק הצומצת זה יומי משישין שנה, נסח יצלה כתר זה
גיהא ביצו אצו אצרתם - ט"ז הוידעה -
לפניהם שמתן ז' הנהג' ז' ה"א בינצדוכ' שליטא הנאון ז' הוא מהנאסדעם
ז' יצו יצו ז' זה שאלני חושב אך חפץ ז' ביצו יצו יצו, מלוקת אצו
פיתח אהפנים אצו אצדן את חידושי אשי קדשה נחוצים הנהג' ז' ז' ז'
גדלה, ואז יצו ז' ז' גל עתה אצו יחיד שיתפאץ אקד' אצו אצו
את ישיבא אצו געו יחיד לו נאסודת גדולה יחיד גל ז' - וצ' הסוד
ידבק את כתר דחיוק נאון וט' סוד ויצו יצו כש אצו אצו וכוונתו
יתרום קין תמונה ונשיא כפ"ל וכוונתו

ישראל מאיר הכהן
ישיבת מאיר הכהן

ב"ה. יום ר' לחדש כסלו תרצ"א

ISRAEL MEIER KAGAN

RADUŃ, z. Wileńska

(Poland).

ישראל מאיר הכהן
כח"ס

כ"ח ס

„חפץ חיים“ ו„משנה ברורה“

ראצין, סלך ווילנא.

(Poland).
 חב"ד ישיבת חב"ד העליונה
 רח' שווייטש ארמורובסקי
 בידניצקי.

אח"כ תצא אל רבך.

[illegible]

אברהם הכהן יצחק אהרן ויהודה ויהושע ויהונתן
ויהונתן ויהונתן ויהונתן ויהונתן ויהונתן
ויהונתן ויהונתן ויהונתן ויהונתן ויהונתן

1000

